Великий наш великих пісень боже,
О Велесо, о Місяцю, Королю!
Начати мою пісню ми негоже,
Аж прежде я тобі ся не помолю!

Прабожий сине, ти у синіх рожах
На голубім припочивая ложі!
Коли ж така свята вже твоя воля
Мя засудити на співацьку долю —

Подаждь же ми й орган, настрій ми й струни,
Навчи й гармонії небесні руни,
І віщі персти як на ні вскладати!

Й вооружи в огненнії прамуни
Ти мого духа, хай, як море, руне
І ме вовік ти славу рокотати!